שבא יאמרו שתי יבמות כו'.

אחת כר׳ יוסי הגלילי דאמר אפשר

ללמלם ועי"ל כגון שהראשונה היא

ערוה לאחיו השני שמת שלא היתה

זקוקה לו כלל:

והא מעמא דר"ש משום מאמר

הו"מ לשנויי דלדבריהם דרבנן קא"ל:

דתניא אמר להם ר"ש כוי. והא

דר"ש סבר דמאמר קונה קנין גמור

היינו לענין שאין ביאה ומאמר אחריו

אבל לא עביד לה ככנוסה:

ועוד מתיב רב אושעיא. כאן

לאו היינו רב אושעיא ו) דההיא דפ׳

הדר בעירובין (ד' סח. ושם) דקסבר

התם ר' אושעיא דאין ברירה ובפרק

בתרא דבילה (ד' לו: ושם) אית ליה

לר' אושעיא ברירה:

ולאו מאמר הוא דתניא וכו'.

דאמר בפ' ר"ג (לקמן נא:)

מוכים כפר"ם דרדי אושנויה

פירש בקונט׳ שנפלו בבת

תוספות ישנים

א) ולחמו כח:ו. ב) ולחמו כח: הדושיו נ:ז. ג) ולהמו יז. יח.ז. ד) וגיטיו טו: ב"מ לח. הוריות בז. ה) כל זה לפ׳ כו׳ רש״ל,

להו תרי לח: ומי שני ליה. ושרי ליה

בנולד ולבסוף ייבס: והמניא. כל

שהלידה של שלישי קודמת לנישואין של

שני לא חוללת אלמא מודה ר"ש בהא:

מאי לאו ביבם אחד. שכשמת ראשון לא

נשאר אלא אח אחד ואח"כ נולד זה:

לה בשני יבמין. שהיו שלשה אחים

ומת אחד מהן ונפלה לפני השנים ונולד

להם אם ההיא ודאי אסירא עליו

דהאי בתרא אפילו לאחר שייבמוה

שנים הראשונים ומתו דהא ודאי נולד

ולבסוף ייבס הוא דההיא זיקה

דהויא לה גבי הני קודם לידתו של

זה לא אלימא לשוויה ככנוסה למהוי

כייבם ולבסוף נולד: כולה בשני

יכמין קמיירי. בשני יבמין בעי

לאשמועינן איסורא והיתרא: אלא

מחי כללה. הוחיל וביבם חחד

אפילו לידה קודמת לנישואין שרי היכי מצי למיתני כל שהלידה קודמת

לנשואין לא חוללת ולא מתייבמת

וקתני כלל א"ר שמעון הא זמנין דלא

הוי הכי: חולצות. אם מתו הנשואין

את הקרובות ונפלו לפני השלישי הרי

אלו חולנות: ולא מתייבמות. הואיל

ותרווייהו זקיקן ליה קא פגע בקרובת

זקוקתו: רבי שמעון פוער. אף מן

החלילה כדקתני לקמן בשמעתין מללרור: לייבמה לקמייתא. ההיא

דנפלה ברישא ואפי׳ לא הספיק לכונסה

עד שנפלה אחותה מאי איכפת לן להוי

זיקה קמייתא ככנוסה ותיפטר

בתרייתה משום אחות אשה וקמייתה

מתייבם דכיבם אחד דומה הי ודהא כי

נפלה מעיקרא לא נפלה אלא קמי

חד דלגבי חידך ערוה היא משום

אחות אשה ולא רמיא קמיה כלל):

בשניה. שנפלה אחרונה: שניה שבווג

וה. אם היו שלשה אחין שנים מהן

נשואין שתי אחיות ואשה ובתה ומתו

שניהם ונפלו לפני השלישי אחת

מן הראשונות מתייבמת ושתים

האחרונות פטורות דחדא מן

הראשונות חשובה ככנוסה ומתייבמת והשניות פטורות אחת משום ערוה

דהי מינייהו מן הראשונות דחשבת

ככנוסה אית לה חדא קרובה בשתים

תורה אור השלם ו. וְאִשְּׁה אֶל אֲחֹתָהּ לֹא תִקָּח לִצְרֹר לְגַלּוֹת ערותה עליה בחייה:

גליון הש"ם גמ' בשעה שנעשו צרות. קידושין דף ג ע"ב תד"ה אי הכי:

מוסף רש"י ג' אחין שנים מהן נשואין שתי אחיות נשואין נשואין יבו לפני אלו השלישי, חולצות אדו הודצות ודא מתייבמות. לפי ששמיהן זקוקות לו מקדושי שני אמיו, וזיקה הוי כקלת קדושין, ואי מייבס חדא מנייהו קנסיב אחות קנסיב אחות בחייה, וזקוקתו זקוקתו כי. הויא כאשתו, אבל דיייא דלא אלים אבל חלינה כאחות אשה ממש להפטר

מבית אחד. ורחמנא אמר את בית אחיו (דברים כה) בית אחד הוא בונה נלקמן מד.] ואינו בונה שני בתים: ולמיפטרה אידך. דזיקה ככנוסה דמיא וכ"ש זיקה ומאמר: גוירה שמא יאמרו שתי יכמום הבאום משני בסים. ונפלו בכת אחת בלמלום דליכא למימר שהראשונה הווקקה לבעל השניה ואתי למיתר נמי תחייבם חדא ותיפטר אידך: משום מאמר ולא מאמר. ספק מאמר קונה ספק אינו קונה: ביבם אחד. כגון מתני׳ דהוו שני אחין וכי מיית חד זקוקה להאי לחודיה ורמיא עליה הלכך אע"פ שלא כנסה עד שנולד השלישי הוה ליה כייבם ולבסוף נולד: אבל בשני יבמים. כגון הך דשלשה אחין דפשו

מבית אחד יבומי חדא ואיפטור אידך לא דדלמא אין זיקה ככנוסה והוו להו שתי יבמות הבאות משני בתים אלמא מספקא ליה וכי תימא מדאורייתא ה"ג דמייבמא חדא ומפטרא חדא ומדרבנן הוא דאסור גזירה משום שמא יאמרו ב' יבמות הבאות משני בתים חדא מייבמא ואידך מיפטרא בולא כלום והא מעמא דר"ש משום מאמר ולאו מאמר הוא דתניא אמר להם רבי שמעון לחכמים אם מאמרו של שני מאמר אשת שני הוא בועל ואם מאמרו של שני אָינו מאמר אשת ראָשון הוא בועל אמר ליה אביי ולא שני לך בין זיקת יבם אחד לזיקת שני יבמים דלמא כי אר"ש זיקה ככנוסה דמיא ביבם אחד אבל בשני יבמין לא ומי שני ליה לר"ש והתניא כלל אר"ש כל שהלידה קודמת לנשואין לא חולצת ולא מתייבמת נשואין קודם ללידה או חולצת או מתייבמת מאי לאו ביבם אחד

וקתני לא חולצת ולא מתייבמת לא בשני יבמים אבל ביבם אחד מאי הכי נמי או חולצת או מתייבמת אי הכי אדתני נשואין קודמין ללידה או חולצת או מתייבמת ליפלוג וליתני בדידה בד"א בשני יבמים אבל ביכם אחד או חולצת או מתייבמת כולה בשני יבמין קמיירי ואלא מאי כללא ועוד מתיב רב אושעיא 14 אחין שנים מהן נשואין שתי אחיות או אשה ובתה או אשה ובת בתה או אשה ובת בנה הרי אלו חולצות ולא מתייבמות ור"ש פומר ואי ס"ד קסבר ר"ש זיקה ככנוסה דמיא לייבם לקמייתא ותיפטר אידך אמר רב עמרם מאי פוטר נמי פוטר בשניה והתניא יורש פומר בשתיהן אמר רבא שניה שבזוג זה והשניה שבזוג זה קא מעי רבא בארבעה זוגי חדא דאו או קתני ועוד ר' שמעון פומר בארבעתן מיבעי ליה ועוד תניא ר"ש פומר בשתיהן מן החליצה ומן הייבום שנא' יואשה אל אחותה לא תקח לצרור °בשעה שנעשו צרות זו לזו לא יהא לך ליקוחין אפי׳ באחת מהן אלא אמר רב אשי אי דנפול בזה אחר זה הכי נמי הכא במאי עםקינו דנפול בבת אחת ורבי שמעון סבר לה מכרבי יוסי הגלילי דאמר אפשר לצמצם רב פפא אמר בייכם ואח"כ גולד פליג ר"ש בגולד ואח"כ ייכם לא פליג ותרווייהו לרבנן איצטריך יולא זו אף זו קתני תניא כוותיה דרב פפא ותיובתא דר' אושעיא שני אחים בעולם אחד ומת אחד מהם בלא ולד ועמד השני הזה לעשות מאמר ביבמתו ולא הספיק לעשות בה מאמר עד שנולד לו אח ומת הראשונה יוצאה משום אשת אחיו שלא היה בעולמו ושניה או חולצת או מתייבמת עשה בה מאמר ואח"כ נולד אח או שנולד לו אח ואח"כ עשה בה מאמר ומת הראשונה יוצאה משום אשת אחיו שלא היה בעולמו ושניה חולצת ולא מתייבמת

פומר בארבעתן. תימה אמאי לא האמר בשבעתו דהא כי לקח אחת מן נש ראובו לא יהח מנשי שמעוו כלום ולא מנשי כאובו. מנשי יאובן לא יקח לפי שמבית אחד אין לו לייבם אלא אחם והאחרום פנוורום. האחת הערוה לאותה שלקח א"כ כל נשי שמעון הם לרת ערוה. ומזה נוכל לתרך דלה חשש למתני פטור בשלש הלרות שנפלו עם אותה לו לייבם מארבעתן אלא אחת ואותה שירנה יקח לו האחרונות כלהו אסורות לו ובהני הו"ל למכתב פוטר בארבעתן כ"ג לראש"י אבל מ"מ קשה דהיכי קאמר אי דנפול בזה אחר זה הכי נמי דר' שמעון סבר הכא יש זיקה וזיקה ככנוסה דמיא הא אמרינו דבשני יבמיו לא כיון דאיכא הרבה יבמות אין לנו לומר לר' שמעון הין לט לולו לו" שמעון דזיקה ככנוסה דמיא משום דלא ידעינן איזה מהם יקח ואין הזיקה מיוחדת וע"ק אמאי נקט דנשואין ד' זוגי (איסור) כי נמי לינם נשוחין רק ב' אחיות ושאר נשוחיהן נכריות אמת הדבר דכשייבם א' מהן כולן פטורות. ונראה אל שכווג זו ושניה שכווג זו מיירי שיש שמונה אחין שתי אחיות ואשה ובתה ואשה וכת בתה ואשה מהן. והשתח הרחשון שמת אשתו מתייבמת והשניה חשת מי שמת שני ערוה לאשת הראשון וכן כולן אשת מי שמת ראשון מתייבמת ואשת מי שמת חתרנו ערוה. והשתח חיכה ד' מהם ראויות לייבם לזה האת שנפלו כלם לפניו וד' מהן יש שאינן לפניו הל משן יש שמיקן ראויות להתייבם וניחא דקאמר פוטר בארבעתן יכן כלהו קושיות מתורץ (ממני) [בזה]:

> השניות נמנאת האחת יונאת משום ערוה ושניה משום לרתה: **וקטעי רבא בהנך ארבעה זוגי.** דמתני׳ דס״ד דרבא דמיירי כשנפלו כולן לפני יבם אחד מדמתרן שניה שבווג זה ושניה שבווג זה וטעות הוא בידיה חדא דאו או קתני או אשה ובתה כו׳ אלמת לאו כולהו בחד ביתא עסקינן: ועוד. א"כ דכולהו בחד ביתא עסקינן שהיו ג' אחים שנים מהם נשואין שתי אחיות ואשה ובתה ואשה ובת בתה ואשה ובת בנה כל אחד נשוי ארבע נשים ומתו ונפלו לפני השלישי וקא"ר שמעון דאחת מן הראשונות מתייבמת והשניות פטורות ארבעתן מיבעי ליה דהא ד' שניות איכא: נשעה שנעשו אחיות לרות זו לוו. כגון הכא שנפלו לפני יבם אחד: אפי' באחת מהן. אלמא תרווייהו פטורי: אי דנפול בזו אחר זו ה". דזיקה ככנוסה דמיא וקמייתא דנפלה מחייבמת אפילו לאחר נפילת שניה: **כרבי יוסי הגלילי**. בבכורות (יז.) רחל שלא בכרה וילדה שני וכרים ויצאו שני ראשיהן כאחד ר' יוסי אומר שניהן לכהן וחכ״א אחד לו ואחד לכהן דאי אפשר לצמצם ולצאת שניהם כאחד אלא אחד יוצא ראשון ופוטר את הרחם והשני חולין ומשום דלא ידיע הי מינייהו הוו תרווייהו ספק בכורות ונותן אחד לכהן והשני ירעה עד שיסתאב ויאכל במומו לצעל הבית. והכא נמי סבר ר"ש אפשר לנמנם מיתת שני אחים כאחד וליכא חדא דתיהוי ראשונה ושתיהו פטורות כדיליף טעם מלצרור דאי לאו כר׳ יוסי הגלילי הויא לה חדא ראשונה ולא ידיע הי מינייהו ותרווייהו ליבטו חליצה: רב פפא. לעיל (דף יא:) מהדר ופליג' אדרבי אושעיא ותרווייהו בבי דמתני׳ לרבנן איצטריכו לאשמועי׳ דרבנן בתרווייהו פטרי. ודקא קשיא לך בבא דרישא למה לי פשיטא דבנולד ולבסוף ייבם פטרי: לא זו אף זו קסני. כלומר אשמועינן ברישא נולד ולבסוף ייבם והדר חנא ייבם ולבסוף נולד לומר לך דלא זו בלבד דנולד ולבסוף ייבם פטורה אלא אף דייבם ולבסוף נולד נמי פטורה: לווסיה דרב פפא. דמודי ר"ש בנולד ולבסוף ייבם: ועמד השני דו'. לקמן [ע"ב] פריך למה לי למיתני עמד ולא הספיק: ושניה. אשתו של שני: עשה בה מאמר כו' חוללם. דלא אלים מאמר לשווייה לרת ערוה למיפק בולא כלום: